

בעח (תל אביב) 19073-04-25 - פלוני נ' מדינת ישראל - תביעות פליליות - תביעות פליליות - ת"א

בע"ח (תל-אביב-יפו) 19073-04-25 - פלוני נ' מדינת ישראל - תביעות פליליות - ת"א שלום תל-אביב-יפו
בע"ח (תל-אביב-יפו) 19073-04-25

פלוני

נגד

מדינת ישראל - תביעות פליליות - ת"א

ע"י ב"כ עו"ד איציק אמיר

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו - יפו

[29.05.2025]

כבוד השופטת ענת יהב

החלטה

בפניי בקשה לקבלת חומרי חקירה לפי סעיפים 74 ו- 108 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"); לפיה מבוקש להעביר לידי ההגנה את תיקן הרפואי של המתלוננת ובתה כולל תיקה הרפואי- נפשי של המתלוננת; גיליון רישום פלילי של המתלוננת בדגש על הרשעתה בגין מסירה הודעה כוזבת, לרבות העברת מסמכים הקשורים להרשעות אלו כן פלט תלונות שהתלוננה המתלוננת כולל חומרי החקירה מאותן תלונות(להלן: "הבקשה").

א. כתב האישום:

1. ביום 19.8.24 הוגש כתב אישום נגד המבקש בעבירות של תקיפה סתם של בן זוג (4 עבירות), איומים (3 עבירות), היזק לרכוש במזיד ותקיפה סתם. המדובר בכתב אישום האוחז 5 אישומים, כאשר על פי החלק הכללי שבו, המתלוננת הינה גרושתו של המבקש ואשר חיה עמו בזוגיות קודם לכן במשך 7 שנים. לזוג בת משותפת בת 3 ולמתלוננת 3 בנות נוספות מזוגיות קודמת. השניים המשיכו להתגרר באותה הדירה על אף סיום המערכת הזוגית שלהם. בסמוך לאירועים המפורטים בכתב האישום, גילה המבקש שלמתלוננת בת זוג חדשה;
2. על פי עובדות האישום הראשון וביום 19.8.23, הגיע הנאשם לדירתם ביחד עם אחותו, דרש לדעת מי בת זוגה של המתלוננת ומשזו סירבה לגלות את זהותה, איים שיהרוג ויקבור אותה תוך שדחפה באזור החזה והצוואר אחורה עד שקיבלה מכה במצחה והמשיך ואיים עליה שיחנוק אותה וימנע ממנה לצאת עד שתגלה את זהותה של בת זוגה. אז ניגשה בתה הקטינה של המתלוננת, ק.ש ילידת 2006 (להלן: "הקטינה"), וניסתה למשוך את הנאשם על מנת להפסיק את האירוע.

3. בהמשך לכך, החל הנאשם להוציא בגדים מהארון ולזרוק אותם ארצה, כשהוא ממשיך ומאיים לעבר הבנות, שאם לא יעשו כחפצו, הן תראנה את גופת האם- המתלוננת ויצטרכו לקבור אותה. בשל התנהגות זו החלה המתלוננת לפרק את הטלויזיה מן הקיר אליו הייתה צמודה ומשהתקשתה לעשות כך, השלים הנאשם את פירוקה. עוד, החל הנאשם לתלוש כבלים מהקיר, זרק כיסא על הארץ ושברו ואיים שיקרע את הספות וישבור טלוויזיות. הקטינה הניחה את הטלויזיה בסלון, אך המבקש המשיך ודרש את הממירים ואת כרטיסי הסיס בדירה.
4. בעקבות כך החלה המתלוננת להוציא את כרטיס הסיס מהטלפון הנייד שלה, אז חטף הנאשם את הטלפון שלה הכניס לתיקו ויצא לכיוון המעלית, כשהוא מאיים על המתלוננת לבל תתקרב אליו אחרת יתן לה 'בוקס'. הנאשם המשיך לרכבו והניח את התיק בתוכו וכאשר המתלוננת ניסתה לקחת אותו בחזרה- דחפה והיא קיבלה מכה ברגלה הימנית.
5. על פי עובדות האישום השני, ביום 28.1.23 ובעת שחזרו השניים ממסעדה, כעס הנאשם על כך שלטעמו הביטה על אדם אחר ברחוב, צעק עליה כי היא בוגדת בו וסטר על פניה פעמיים.
6. על פי עובדות האישום השלישי, מספר חודשים קודם האישום הראשון ובמועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בעת ששהו השניים בדירתם, כעס עליה הנאשם, נטל סכין מטבח והניפה לעברה בתנועת דקירה תוך שאמר לה "זונה שרמוטה".
7. על פיעובדות האישום הרביעי, מספר חודשים קודם האישום הראשון ובמועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בעת שהמתלוננת בישלה במטבח, נטל הנאשם מחבת בה שמן רותח ואיים עליה בכך שקרב אותו לעברה. אז נטלה המתלוננת סכין על מנת להתגונן מפניו. הנאשם העיף את הסכין מידה ותקף אותה בכך שסטר על פניה וחנק אותה.
8. על פי עובדות האישום החמישי, כשלוש וחצי שנים קודם האישום הראשון, בדירתם, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שדחפה לעבר דלת הממ"ד, אשר כתוצאה מכך קיבלה מכה בפניה ועוד בהמשך, גרר אותה משיערה למרפסת, תוך שהקטינה מנס למנוע את המשך התקיפה ולמשוך את הנאשם מאימה. אז תקף הנאשם אף את הקטינה בכך שמשך את שיערה וגרם לנפילתה.
- ב. הבקשה ונימוקיה ותגובת המשיבה,
9. הצדדים ניהלו ביניהם שיח אשר סבב בעיקר סביב קבלת חומרי חקירה להם עתרה ההגנה, כאשר הבקשה בפניי היא תולדה של מסמכים אשר ההגנה לא הצליחה לחלץ מאת המשיבה.
10. על פי הבקשה ונימוקיה מדובר בחומר חיוני ורלוונטי להגנת המבקש והיא מבוססת על ההיכרות בין המבקש למתלוננת, אשר לטעם ההגנה אופייה ומיהותה של המתלוננת היא זו שהביאה להגשת תלונות שווא וכפי שפירטה כדלקמן;

11. תיקה הרפואי והנפשי של המתלוננת- מדובר במי שמטופלת במרכז בריאות הנפש, אושפזה בעבר ואף סובלת ממחשבות שווא, רדיפה ואלימות כלפיה; תיקה הרפואי של הקטינה אשר יש בו לכרסם בעדותה לפיה נדקרה בבטן על ידי הנאשם- עובדה שאינה מצויה בכתב האישום; רישום פלילי של המתלוננת כולל מידע לגבי תיקים סגורים, פלט תלונות, כתבי אישום ופרוטוקולים וכן תיקי חקירה נגדה- זאת לאחר שהובהר מתוך השיח בין הצדדים שהמתלוננת בעבר הורשעה במסירת הודעה כוזבת נגד בן זוגה הקודם. לטענת ההגנה מדובר בחומר רלוונטי אשר המשיבה מתנגדת לתיתו והרי יש בכך כדי לעזור לקו הגנתו של הנאשם, הטוען שמדובר במי שמעלילה עליו עלילות שווא.
12. המשיבה בתגובתה מיום 27.4.25, ביקשה לדחות בקשה זו, תהא המסגרת אשר תהא (סעיף 108 או סעיף 74 לחסד"פ), מן הטעם שבקשת ההגנה לקבל את תיקן הרפואי של המתלוננת, יש בה על מנת לפגוע בפרטיות של המתלוננת ובתה באופן העמוק והמשמעותי ביותר, בהינתן שיש צורך בהחלטה בדבר הפרת הסודיות הרפואית העומדת להן, תוך פגיעה באינטרסים מובהקים של צדדי ג' ובוודאי שלא ניתן להורות כך, אלא במסלול לפי סעיף 108 ולאחר קבלת עמדתן לכך. עוד ציינה המשיבה, שמדובר בחומר שאינו מצוי בחזקתה.
13. עוד הוסיפה המשיבה, כי עניין זה צריך שייבחן בעת שהמתלוננת ובתה יעידו, אז תעמודנה לחקירה נגדית ובית המשפט אשר ידון בראיות יתרשם מהן ומחומר הראיות באופן בלתי אמצעי, אז יוכל לשקול את כלל השיקולים ולאזן בין האינטרסים כראוי.
14. לעניין הרישום הפלילי של המתלוננת, ציינה המשיבה כי את המידע הרלוונטי- בדבר הרשעתה של המתלוננת במסירת הודעה כוזבת מסרה לידי ההגנה ואף מוכנה למסור את טיוטת כתב האישום בו הורשעה (בהשחרת פרטי צדדי ג') על מנת ליתן לנאשם את האפשרות לכלכל את צעדיו.
15. בתגובה לתגובה זו, שבה והבהירה ההגנה כי מדובר בשתי בקשות שהוגשו ביחד וככל שיש צורך, תוכל להגיש את הבקשה לפי סעיף 108 לחסד"פ בנפרד. לגופם של דברים ציינה כי היא תמהה מדוע המשיבה מתנגדת מראש להציג בפני בית המשפט את החומר המבוקש, אז יוכל בית המשפט לשקול את הבקשה באופן מהותי ולא תיאורטי.
16. עוד ציינה ההגנה כי בקשות לפי סעיף 108 לחסד"פ, אף הן יכולות להיות מוגשות במסגרת הליך מוקדם ובמהלך 'דיוני מוקד' וזאת על מנת שלא לרוקן מתוכן את ההליך, אך גם להטיב את יכולתו של המבקש לבסס ולגבש לו קו הגנה כיאות.
17. לגבי הפגיעה בפרטיות המתלוננת, ביקש הסנגור, כי יוצא צו לבתי החולים ולמוסדות פסיכיאטריים, כאשר תחילה אלו יועמדו לרשות בית המשפט בלבד לצורך עיון וגיבוש החלטה ועל מנת שניתן יהיה לבצע איזון אינטרסים ראוי בין פרטיות המתלוננת והגנת הנאשם.

18. לגבי השחרת פרטי המתלונן- הסנגור התנגד לכך וכן הביע תמיהה שלא למסור מידע בקשר להליכים משפטיים פלייט, שכן מדובר בהליכים המתנהלים בדלתיים פתוחות ועל כן הפגיעה בפרטיותה, אליה מפנה המשיבה, הינה ברף הנמוך.
19. עוד חזר והדגיש את חשיבות קבלת המידע בגין תלונות שהגישה המתלוננת ורישומה הפלילי, שכן תלונתה נגד המבקש נגנזת לא אחת ויש בכך כדי ללמד את בית המשפט לגבי התנהלותה ואמינותה, באופן שבו רותמת את ההליך הפלילי לטובתה. לעניין זה הגיש כדוגמא, מסמך הודעה מאת הפרקליטות מיום 3.3.25, שם נמסר לו כי הוחלט על גניזת התלונה שהגישה נגדו.
20. משכך, נקבעה הבקשה לדיון.
ג. הדיון ביום, 15.5.25
21. בדיון נכחו הצדדים והמבקש, כאשר כבר בראשית הדיון הודיעו הצדדים כי לעניין הרשעת המתלוננת הוסכם שיועברו להגנה כתב האישום בהשחרת פרטי המתלונן- צד ג' וכן פרוטוקול הדיון הכולל את הכרעת הדין וגזר הדין.
22. כמו כן, ולאחר שהמשיבה הציגה בפני בית המשפט מסמך הנותן אינדיקציה לגבי הרשעותיה של הנאשמת, למעט ההרשעה הידועה להגנה- אם ישנן כאלו- ולאחר שעיינתי בפלט זה, הודעתי להגנה כי אין כל נתון רלוונטי שהגנת הנאשם יכולה להיבנות ממנה או להיפגע ממנה (ואינני אומרת שיש באמור כדי להצביע על קיומן של הרשעות נוספות אם לאו).
23. בנוסף, הוצג לעיוני פלט תלונות שהגישה המתלוננת (ע/1) ובמקביל פלט רישום פלילי של הנאשם לעניין תיקיו הגנוזים (ע/2), זאת לצורך בחינת בקשת ההגנה לקבל את חומרי החקירה המצויים בתיקים שנגנזו לצורך בחינת ואופי התלונות מצד המתלוננת וביסוס הגנתו של המבקש בדבר סדרתיות תלונותיה נגדו.
24. במהלך הדיון חזרה בה ההגנה מהבקשה להגשת תיקה הרפואי של הקטינה וציינה כי תסתפק בכך שאין תיעוד רפואי הסמוך לאירוע המוזכר בכתב האישום שבו נדקרה באמצעות סכין, זאת בניגוד לעדותה.
ד. דיון והכרעה:
חומר חקירה לפי סעיפים 74 ו- 108 לחסד"פ,
25. לשונו של הסעיף אשר קובע את זכות העיון בחומר חקירה שנאסף, נקבע בסעיף 74 לחסד"פולשונו: "הוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם וסנגורו.. לעיין בכל זמן סביר בחומר חקירה וכן ברשימת כל חומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת והנוגע לאישום שבידי התובע ולהעתיקו"
26. הסעיף מגלם בתוכו את עקרון הזכות לגילוי מסמכים במשפט פלילי וכולל גם ראיות השייכות באופן הגיוני לפריפריה של האישום, כאשר המונח "חומר חקירה" הורחב על ידי הפסיקה, מתוך מגמה להגן על זכות היסוד של הנאשם לקיומו של הליך הוגן ומתן אפשרות להציג/לשקול את אופן ניהול הגנתו בצורה הטובה ביותר, תוך גילוי האמת וצמצום פערי הכוחות בין התביעה להגנה (ראה בג"צ 233/85 אל הוזייל ואח' נ' משטרת ישראל, ע"פ 4977/92 ג'ברין נ' מדינת ישראל, רע"פ 4953/06 צדוק נ' מדינת ישראל)
27. עדיין, לא כל חומר המצוי בידי התביעה והיא חשופה לו - מהווה חומר חקירה וסיווגו ככזה מוכרע באופן נקודתי וענייני בהתאם למבחני השכל הישר וניסיון החיים, הכול על פי טיבו של החומר, זיקתו לאישום ולסוגיות הנדונות בהליך במסגרתו הוא מבוקש ומידת התועלת שעשויה לצמוח לנאשם (בש"פ 11042/04 פלוני נ' מדינת ישראל, בש"פ 8252/13 מדינת ישראל נ' ליאל שיינר וכן בש"פ 2886/16 גובראן נ' מדינת ישראל).
28. בנוסף, נבחן את לשונו של סעיף 108 לחסד"פ,
"בית המשפט רשאי, לבקשת בעל דין או מיזמת בית המשפט, לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר להמציא לבית המשפט במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותם מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו".
29. מכאן, שבקשה המוגשת לפי סעיף זה, מטילה על המבקש לשכנע את בית המשפט, כי קיים אינטרס לגיטימי בקבלת החומר המבוקש ושהחומר רלוונטי ועשוי לסייע למי מהצדדים בהליך. לצורך כך, עליו להציג לכל הפחות תשתית ראשונית המצדיקה העמדת החומר המבוקש לרשותו, אחרת לא תיעתר בקשתו (כמובן, שככל שבית המשפט מוצא שיש לעשות כך גם בלי בקשה- יכול לעשות כך מיוזמתו).
30. לעניין בחינה של מהו חומר חקירה והרלוונטיות שלו להגנת הנאשם ובהקשר לשני סעיפים אלו (74 + 108) ובכל הנוגע למסירה של מידע על מתלוננים ועל צדדים שלישיים לעיון הנאשם. נקבע כי על בית המשפט לערוך איזון בין הפגיעה בפרטיות של מי אשר המידע נמסר אודותיו וטומן בחובו, פעמים רבים גם פגיעה בצדדים שלישיים לבין התועלת הפוטנציאלית שיכולה לצמוח להגנת הנאשם (ראו בש"פ 7233/18 מחי אלדין בכיראת נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 24.10.2018) וכן בש"פ 3099/08 דוד אברהמי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 23.2.2009)).

31. כבר נקבע בפסיקה, שמידע שכזה אשר במהותו, כל שניתן להשיג באמצעותו הוא הצגת העד באור שלילי על מנת לפגוע באמינותו, אינו מידע שנחשב ככזה המביא תועלת ממשית להגנה וכי "תועלת כאמור ניתן להפיק רק ממידע שבעזרתו ניתן להטיל ספק קונקרטי מוגדר בעדותו של העד" (ראו בש"פ 1378/20 יניב זגורי ואח' נ' מדינת ישראל, פורסם בנבו 7.4.2020).
32. וכפי שסוכם לא אחת בפסיקה: "אין להרחיב את גדרו של "חומר חקירה" על חומרים שהרלבנטיות שלהם להגנת הנאשם היא ערטילאית, רחוקה, שולית או ספקולטיבית, ואל לו לבית המשפט להתיר לסנגור להפליג למרחקים ולערך "מסע דייג" .. בלתי מסוים ובלתי ממוקד מתוך תקווה ספקולטיבית שמא ימצא בחומר המבוקש דבר מה העשוי לסייע להגנה" (ראה, אל הוזייל, שיינר, גובראן).
פגיעה בפרטיות - ערכים מתנגשים:
33. ההגנה מבקשת שייחשפו בפניה עובדות ונתונים, אשר אינם מצויים בתיק החקירה, אולם גלום בהם לדעתה, פוטנציאל להטיב את הגנת הנאשם בפני טענות המתלוננת, באשר לטעמה מדובר במי שאינה אמינה ויש בעובדות אלו על מנת לסדוק את עדותה, לפגוע בה פגיעה ממשית ולבסס את עמדת המבקש.
34. בחינת הבקשה מעלה, שזו כוללת את תיקה הרפואי והנפשי ש המתלוננת, שחוסה תחת חסיון של הגנת הפרטיות, אלא שלעיתים, אין מנוס מבחינת חומר החקירה וקביעה כי הוא נחוץ לנאשם לצורך ניהול הגנתו באופן מיטבי, אף אם חשיפתו תפגע בפרטיות העדים או הקורבנות, אולם ברי הוא, שיש לשקול בקשות מעין אלו בזהירות רבה לאור הרגישות הנשקפת מהן, לעניין זכויות המתלוננים ואינטרס הציבור.
35. בעניין פגיעה בפרטיות צדדים אחרים במשפט, שאינם הנאשם, יש להפנות להחלטה בבש"פ 11042/04 פלוני נ' מדינת ישראל, שם סוכמה ההלכה והודגשה כך :
- "ההלכה בעניין זה היא כי כאשר קיימת התנגשות חזיתית בין זכותו של נאשם למשפט הוגן לבין ההגנה על פרטיותם של עדים ושל קורבנות, יגבר משקלה של זכות הנאשם למשפט הוגן... עם זאת, ככל שמידת הרלוונטיות של החומר הראייתי להליך הפלילי אשר מתנהל נגד הנאשם קטנה יותר, כך יש לתת משקל הולם לזכויותיהם של העדים וכן לאינטרס הציבורי המתבטא, בין היתר בחשיפת עבירות..".
36. בגובראן ובבניזרי (שאזכרו לעיל), הובהר שיש לעשות כך באופן מדוד ומבוקר, תוך שקילה ואיזון של הזכויות והערכים המתנגשים "יש לזכור כי להרחבה לא מבוקרת של חובת הגילוי יש מחיר, וכי אל מול האינטרס המובן של נאשם לקיומה של חובת גילוי רחבה עשויים לעמוד אינטרסים אחרים נוגדים... הגנה על כבוד האדם והפרטיות של עדים והגנה על זכויותיהם של מתלוננים וצדדים שלישיים"

37. וכך אף שב והדגיש כב' הש' מזוז בבש"פ 2463/17 עבס מוחמד עבדאללה נ' מדינת ישראל: ש"מדובר אפוא במעין "מקבילית כוחות". ככל שהרלבנטיות של החומר מובהקת ומשמעותית יותר, כך הדבר עשוי להצדיק חשיפת חומר למרות פגיעה בזכות לפרטיות של נפגעי עבירה ועדים". מכאן שהבדיקה תעשה תמיד אל מול החומר המבוקש מול קו ההגנה הנטען על ידי ההגנה, תוך בדיקת הרלוונטיות של החומר אל מול הפגיעה שתעשה בחשיפתו. מן הכלל אל הפרט,

38. לגבי רישום פלילי ופלט תלונות של המתלוננת, הרי שבסוגיה זו כבר נתן דעתו כב' הש' עמית בבש"פ 5535/13 מדינת ישראל נ' שימשילשווילי, שם נקבע כי:

בבוא בית המשפט לעשות שימוש בסמכות זו ולהורות על חשיפת מב"דים או תיקים סגורים בפני נאשם, המבחנים נוקשים יותר מאשר לגבי גילוי פרטים הנכללים במרשם הפלילי. על בית המשפט לקחת בחשבון, בין היתר, את השיקולים הבאים, לא דווקא על פי סדר חשיבותם: האם החומר נכלל מלכתחילה בחומר החקירה; האם הרלבנטיות היא בעוצמה גבוהה או שמא מדובר בחומר שהרלבנטיות שלו אינה מובהקת, על אחת כמה וכמה לא רחוקה ושולית; האם מדובר ב"מסע דיג" ספקולטיבי; האם מדובר בתיקים ישנים, מה שמשליך הן על הרלבנטיות והן על משאבי התביעה לאיתור התיקים; הזכות לכבוד, לפרטיות, לשיקום ולרהביליטציה של העד או קרבן העבירה ומידת הפגיעה בזכות זו; החשש הכללי כי עדים וקרבת עבירה יחששו להעיד במשפט; הפגיעה בזכויותיהם של צדדים שלישיים, שייתכן כי מעורבים בתיקים שנסגרו, ומידת הפגיעה; העיקרון של סופיות תשובות העד בעניינים צדדיים, אשר יש בו כדי להחליש את התועלת שיכולה לצמוח להגנה מהחומר. גם לאחר שבית המשפט בחן שיקולים אלה והגיע למסקנה כי הנאשם צלח את כל המשוכות דלעיל, שומא על בית המשפט לבחון אם ניתן להסתפק בפרפראזה בלבד לגבי התיקים שגילויים מתבקש, או שיש להורות על עיון בתיק החקירה עצמו", (כן ראה בנושא זה אף בבש"פ 7233/18 בכיראת נ' מדינת ישראל ובש"פ 2968/21 נאסר אלעמרני נ' מדינת ישראל).

39. לאחר שבמהלך הדיון בחנתי את המסמכים שהוצגו לי וכפי שצינתי כבר במעמד הדיון, אומר, שלגבי המרשם הפלילי של המתלוננת, אין כל רלוונטיות להגנת הנאשם למעט הרשעה אחת (מסירת הודעה כוזבת), אשר בעניינה המשיבה עצמה הבינה את רלוונטיות חומר זה למבקש ונתנה הסכמתה להעביר לידיעתו את כתב האישום, לאחר מחיקת פרטי צד ג' (המתלונן שם) ואת הפרוטוקולים שבהם ניתנו הכרעת הדין וגזר הדין.

40. בחנתי אף את פלט התלונות של המתלוננת (עו/1), משם עולה כי המתלוננת הגישה מספר תלונות נגד המבקש, חלקן נסגרו מעילה של 'חוסר אשמה' ונמחקו מפלט זה וחלקן נסגרו מעילות אחרות. מובן שלא ניתן למסור מידע לגבי תלונות שהגישה נגד אחרים, אם ישנן כאלו, אולם מצאתי שיש רלוונטיות לתלונות שהוגשו בעת האחרונה נגד המבקש וזאת לצורך הגנתו, גם משום שמדובר בתלונות בעבירות דומות לאלו שהמבקש עומד לדין לגביהן, גם משום שהתלונות הוגשו בסמיכות לתקופה הרלוונטית לאירועים בכתב האישום ולאחריהם ובעיקר כי ניכר שלא מדובר במסע דיג מצד ההגנה אלא ניסיון אמתי לבחון ולהציג בפני בית המשפט תמונה מלאה (המדובר בפלא"י משטרה: 299645/2024, 406121/2024, 476860/2023. לא מצאתי לאשר ליתן פלא משנת 2009, אשר לטעמי רחוק ממצב הדברים בין הצדדים היום). בנוסף, לטעמי יש לתת לנאשם חומר חקירה, אף לגבי תיקים שנגנזו נגדו מעילה של 'חוסר אשמה'.

41. אומר בעניין זה שראיתי כי קיימת חוסר התאמה בין התיקים הגנוזים של הנאשם (ע/2) לפלט התלונות של המתלוננת (ע/1) ועל כן התייחסתי לפלט התלונות בלבד, משם ברור מהן התלונות נגד המבקש.
42. תיק רפואי ונפשי של המתלוננת, בעניין זה כבר נקבע לא אחת, כי תוכנו של תיק שכזה חוסה תחת חיסיון מכוח סעיף 50א' לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 (להלן: "פקודת הראיות"). כך שהמסמכים יבחנו לאורה של נוסחת האיזון אשר נקבעה בפסיקה, דהיינו, יש לשאול האם הצורך לגלות את הראייה החסויה לשם עשיית צדק, עדיף מן העניין שלא לגלותה וכן קיומה של אפשרות סבירה שתהא בחומר המבוקש תועלת להגנת הנאשם (בג"ץ 9264/04 מדינת ישראל נ' בית משפט השלום בירושלים).
43. תחילה אומר, כי לעניין מצבה הרפואי הכללי של הנאשמת, לא ראיתי שההגנה הצביעה על רלוונטיות כלשהי ועל כן איני מתירה העברת חומר זה. לעניין תיקה הרפואי- נפשי של המתלוננת, הרי שבמקרה זה, מחד, ההגנה אינה מגששת באפילה ולמבקש יש מידע בעניין זה, כך לפחות לפי הרשום בבקשה, מאידך, בשלב הזה לא מצאתי שיש לפגוע פגיעה כה אנושה בפרטיות המתלוננת לצורך הגנתו של המבקש ונראה כי ניתן יהיה לבחון את התלונות שנגנזו (כפי שאושר על העברתן בהחלטה זו) ולנסות לבסס את הגנתו דרכן, כאשר בשלב הזה לטעמי אין להתיר את הפגיעה הקשה בפרטיות המתלוננת מעבר לכך. עוד יש לומר שאיני יכולה לקבוע דבר בנוגע לבקשה לקבלת חומר זה מבלי לקבל את עמדת המתלוננת קודם לכן ולהיחשף לתוכן התיק.
44. על אף שאני מסכימה עם ההגנה שבקשות לפי סעיף 108 לחסד"פ יכולות להיות מוגשות בשלב מוקדם, הרי שמדובר בבקשות רגישות מאוד משום שיש בהן פגיעה ממשית בזכויות צדדי ג', ועל כן, טוב שתיבחנה עקב בצד אגודל ובמשנה בזירות ועל כן טוב שבקשה זו, ככל שתהא רלוונטית תתברר במהלך דיון ההוכחות ובעת שהמתלוננת תעיד ותחקר נגדית, אז יוכל המותב אשר יושב בדיון להתרשם ממנה ומעדותה באופן בלתי אמצעי, לשקול שוב את הבקשה ולבצע איזון בין כלל האינטרסים באופן מדויק וראוי לפי נוסחת האיזון שנקבעה בפסיקה, תוך הליכה בתחנות שהותוו שם על מנת לברר את נחיצות החומר המצוי להליך זה, בחינת כלל הראיות והטענות בתיק ולשמוע באופן מלא וסדור את הצדדים, אם כי העדיפות בעניין מסלול זה, אינה מוחלטת (ראה החלטת כב' הש' א. שהם בבש"פ 8685/13 יעקוב נ' מדינת ישראל וכן ראה בש"פ 9305/08 פלוני נ' בית ספר אל מאמוניה לבנות).
45. תיקה הרפואי של ק.ש. הקטינה. בעניין זה אני דוחה את בקשת ההגנה ככלל ואף לא מצאתי להיעתר לבקשתה (לאחר שנסוגה מהבקשה המקורית), לקבל הצהרה מהמדינה, שהקטינה לא נדקרה, כך משום שבקשה לקבלת תיק רפואי של מי שהינה קטינה שנקלעה למסכת מורכבת וסבוכה של אמה ובן זוגה יש בה משום פגיעה קשה עד למאוד לכל מאן שהוא ובוודאי לקטינה ואין ההגנה ובוודאי לא המבקש צריכים להיחשף למצבה הרפואי לצורך מידע נקודתי זה. בנוסף, כתב האישום אינו כולל כל עובדה שעניינה דקירה של הקטינה ודי בכך כדי להבהיר שעדות הקטינה בנושא זה לא בוסס למשעי לצורך הגשת כתב אישום וחקירה נגדית תבהיר כל אשר יש צורך בכך וככול שההגנה תמצא שעדיין לא די, תפעל על פי סעיף 108 לחסד"פ במהלך ניהול ההוכחות.
- ה. סוף דבר,
46. לאור כל האמור, אני מוצאת לקבל באופן חלקי את בקשת ההגנה ומורה כדלקמן:
- א. אני מורה כי המשיבה תעביר לידי המבקש תלונות (בלבד) שהגישה המתלוננת בפלאי משטרה שנגנזו 299645/2024, 406121/2024, 476860/2023 וכן בשני תיקי חקירה שנגנזו מעילה של 'חוסר אשמה'.
- ב. בנוסף, על פי הסכמתה, תמסור לידי המבקש חומר הנוגע להרשעתה של המתלוננת בעבירה של מסירת הודעה כוזבת; כתב אישום (תוך מחיקת שמות צדדי ג') ופרוטוקולים של תיק זה; הכרעת דין וגזר דין.
- ג. אני דוחה את בקשת ההגנה לקבלת מידע כלשהו בנוגע לתיקן הרפואי של המתלוננת ובתה ודוחה את בקשתה לקבלת תיקה הרפואי- נפשי של המתלוננת.
- המזכירות תעביר החלטתי לצדדים.
- זכות ערר כחוק.
- ניתן היום, ב' סיוון תשפ"ה, 29 מאי 2025, בהיעדר הצדדים.